

Han mener ſig berettiget til Invalideforſørgelſe og oplyſer for Reſten, at han fra Centralkomiteen faar 80 Kr. aarlig, ſaa at der maatte kan være nogen Anledning til, at han formener at være Invalid. Udvalget tillader ſig at foreſlaa hans Andragende henviſt til Finansministeren. Det næſte Andragende findes under Nr. 119. Det er fra Enten efter en Invalid, Stomager Hübſch i Fredericia. Der andrages om, at hun maa ſaa nogen Hjælp til Opdragelſe af ſine fire ukonfirmerede Børn. Vi have jo ikke ſaa af den Art Andragender og pleje at henviſe dem til Krigsministeren, da mange af de paagældende i kortere eller længere Tid have tjent paa en eller anden Maade under Krigsministeriet, for at Enterne kunne ſaa nogen Underſtøttelſe til Opdragelſe af deres ukonfirmerede Børn. Udvalget vil ikke uden videre foreſlaa dette Andragende henviſt til Finansministeren, men foreſlaar det henviſt til Ministerens Underſøgelſe, for at Ministeren mulig efter at have underſøgt Forholdet kan finde Anledning til at opfylde Entens Begæring. Endelig foreligger der et Andragende under Nr. 129 fra Chr. Chr. Miſſen af Kolding om forhøjet Invalideforſørgelſe. Han oplyſer i ſit Andragende, at han har haft en højere Invalideforſørgelſe, men at det er gaaet ham, ſom det er gaaet ſaa mange, at den er bleven beſkaaren, og han mener, at der nok kunde tilkomme ham en forhøjet Underſtøttelſe. Dette Andragende henviſes heller ikke ligefrem til Finansministeren, men henviſes til Ministerens Overvejelſe. Naar Ministeren har underſøgt Forholdene, var det jo muligt, at der kunde gøres noget for den Mand. Med diſſe Par Ord ſtal jeg anbefale diſſe Andragender og endnu kun tilføje, ſom jeg udtalte ved den anden Afdeling, at en af Grundene til, at vi have henviſt diſſe Andragender, uagtet flere af dem have været her tidligere og ere blevene afſlaaede af Ministeren, er den, at der mulig kunde være Haab om, da der er kommet en ny Løge, at de paagældende kunne blive underſøgte paa ny.

Finansministeren (Eſtrup): De Andragender, der ere henviſte til Overvejelſe eller fornyet Underſøgelſe af mig, ſtulle naturligvis blive undergivne en ſaadan. Men for det ene Andragendes Vedkommende, det, der er omtalt i Betænkningen under Nr. 17, maa jeg ſige, at det er ganſke haabløſt, derſom vedkommende Andrager, S. G. Larſen, er den ſamme, ſom vi have opført under Navnet S. S. Larſen, idet han ikke er kvalificeret til at ſaa Invalideforſørgelſe, da han

har været ſtraffet med Fængſel paa Vand og Brød for Forfalſkning af et Dokument. Med Henſyn til et andet af de henviſte Andragender, nemlig Nr. 119, ſom er indgivet af Enten efter en Stomager Hübſch, ſtal jeg ſtraks gøre den Bemærkning, at Manden har aldrig været anerkendt ſom Invalid, og at altsaa vedkommende Enten ſtrængt taget ikke vedkommer mig, men det forhindrer ikke, at jeg kan henlede Krigsministerens Opmærksomhed paa Andragendet, naar Sagen kommer til at foreligge mig, og der ellers er Anledning dertil, i ſaa Fald ſtal det ſke.

Ordføreren (Buſt): Jeg takker den ærede Minister for hans velvillige Udtalelſe. Jeg vil kun ſige til det ærede Medlem fra Vejle (Falkenſtjerne), der har indbragt Andragendet under Nr. 17, at det ikke var godt for Udvalget at ſe, at den Mand har ſaaet Vand og Brød. Det kan ikke ſes af det Dokument, der foreligger Udvalget, ſom altsaa er undſkyldt i ſaa Henſeende. Hvad Andragendet Nr. 19 angaar, maa jeg beklage, at den, der har ſrevet Andragendet, har fortalt Udvalget noget uſandt, thi det begynder med, at Andragerinden oplyſer, at hendes Mand i ſin Tid har nydt Invalideunderſtøttelſe. Det var da ikke godt for Udvalget at vide, at det ikke er Tilfældet. Da nu den ærede Minister har udtalt ſig ſaa velvillig, at den paagældende Enten kan ſaa Underſtøttelſe, hvis der findes Grund dertil, kan hun jo ikke forlange mere; men jeg ſtaar her med det originale Andragende i min Haand, og jeg ønsker at ſlaa det fast, for at navnlig det ærede Medlem fra Fredericia (Duſen) kan oplyſe de vedkommende derom, at der ſtaar her: „Jeg ſtal tillade mig at oplyſe, at min afdøde Mand i ſin Tid har nydt Invalideunderſtøttelſe.“ Skulde det ikke være Tilfældet, beklager jeg det, men det ſkader da ikke at lade de vedkommende vide, hvorledes det forholder ſig.

Finansministeren (Eſtrup): Jeg haaber, at den ærede Ordfører ikke overhørte, at jeg før ſagde om Sagen Nr. 17, at der ſom den paagældende Andrager var den ſamme, ſom vi have noteret med et andet Forbogsſtav, ſaa var det Tilfældet, ſom jeg anførte. Jeg beder det udtrykkelig bemærket, at det kun er under denne Forudſætning, at Forholdet er, ſom jeg har anført.

Bach: Jeg er taknemlig for, at Finansudvalget har indſtillet Andragendet under Nr. 26 fra Chr. Kortegaard Chriſtiansen, ſom flere Gange har ſøgt Invalideunderſtøttelſe. Jeg er ikke videre kendt med